

LÓRINCZ P. GABRIELLA

Téged írnak ujjaim

*Kezed nyomán
felsebzett a testem.
A simogatás
korbácsütés.
Fejemen sétáló
ujjaid nyomán
kiégett hajhagymák
helye.*

*Sem fülem,
sem nyelvem
nem maradt már.
Egyik hallgatta,
másik elmondta
– szikráztak hazug
szeretlek-szavak.*

*És megvakultam,
mikor utoljára láttalak.
Csak ujjaim maradtak.
Görcsösen rángatják a tollat,
maguktól mozdulnak,
írnak:
Nem vagyok,
Nem vagy.*

Üresség

*Álmod szagát
A nélkülözés
Csak fényképarcod
Az enyém
Zsebemben egyszemélyes
Életjegy lapul
Tudom
Hogy nem vagy már
És többé nem leszel
Velem
Mégis téged kereslek
Idegen országok
Idegen útjain*

*Felgyúl a papír
A verssorok közötti
Hiány*

